

Gayriresmi Örgütlenme

Alfredo M. Bonanno

1985

Önce gayriresmi anarşist örgütlenme ile anarşist sentez örgütlenmesinin ayrımını yapalım. Bu ayrım hatırı sayılır derecede açıklığa kavuşacaktır. Anarşist sentez örgütlenmesi nedir? Periyodik kongrelerle sona eren grup veya kişilerin aşağı yukarı sürekli ilişkide olmalarına dayanan bir örgütlenmedir. Bu açık toplantılarda, temel teorik analizler tartışılır, bir program hazırlanır ve sosyal alana bir dizi müdahaleyi içeren görevler paylaşılır. Örgüt bu nedenle kendisini, bir referans noktası olarak, sınıf çatışması gerçekliğinde devam eden mücadeleleri birleştirmeye muktedir bir birim gibi kurar. Bu örgütlenme modeli içerisindeki çeşitli topluluklar farklı mücadelelere (teker teker yoldaşlar ya da grup olarak) müdahil olurlar ve son kongrede karar verildiği üzere, birinci şahıs olarak müdahil olmakla, bir bütün olarak örgütün teorik ve somut yönelimini göz ardı etmeden katkı sağlarlar. Bu tür örgütler kendilerini tamamen geliştirdiklerinde (İspanya 1936'da olduğu gibi), tehlikeli şekilde bir partiye benzemeye başlarlar. Sentez kontrole dönüşür. Elbette, gevşeklik anlarında, bu çapraşıklık daha az görünürdür ve hatta bir saldırı olarak görülebilir, ancak diğer zamanlarda bunun sebebinin daha açık olduğu anlaşılır.

Özet olarak, sentez örgütlenmesinde bir uzmanlar çekirdeği hem teorik hem de ideolojik düzeyde öneriler geliştirir ve bu öneriler periyo-

dik kongrede mümkün olduğu kadar kabataslak kararlaştırılan programa uyarlanır. Bu programın değişmesi önemli olabilir (ne de olsa, anarşistler bir şeylere kr krne bağlılığı asla kabul etmeyeceklerdir), ancak bu gerçekleştiğinde daha önce karar verilen çizgiye mümkün olan en kısa zaman içinde dönmeye zen gösterilir. Bu örgütlenmenin projesi, o yüzden çeşitli alanlarda varolmaktır: anti-militarizm, nükleer güç, sendikalar, hapishaneler, ekoloji, yaşam alanlarına müdahil olma, işsizlik, okullar vs. Bu varoluş, hem diğer yoldaşlar veya örgütlenmeler (anarşistler veya olmayanlar) tarafından yürütülen müdahalelere katılım hem de doğrudan müdahale yoluyla gerçekleşir. Mücadeleyi sentez projesi içerisine taşımayı amaçlayan bir katılımın otonom olamayacağı açıktır. Mücadele koşullarına gerçekten uyum sağlayamaz ve diğer devrimci kuvvetlerle net bir plan dahilinde etkin biçimde iř birliği yapamaz. Herşey hem sentezin ideolojik süzgecinden geçmek zorundadır hem de kongrede daha önce onaylanmış koşullara riayet etmek zorundadır. Her daim burada göründüğü kadar katı olmayan bu durum, sentez örgütlerin, riske girmemeyi önererek, ileriye doğru herhangi bir adımın atılmasını, fazla açık herhangi bir hedefi ya da tehlikeli olabilecek herhangi bir aracı önlemek için entrikalara başvurarak mücadeleleri vasat bir

seviyeye götürme eğilimlerini taşımaktadır. Örneğin, böyle bir örgütlenmeye üye bir grup (sentez örgütlenmesine üye, ama her zaman anarşist ve spesifik) baskıya karşı mücadele eden bir yapıya sadık kalmıştır, kongrede kabaca kabul edilmiş olan analizin ışığında bu yapı tarafından tasarlanmış eylemler üzerinde düşünmeye zorlanacaktır. Yapı hem ya analizleri kabul edecektir ya sentez örgütlenmesine üye olan grup işbirliğini kesecek (şayet bir azınlıksa) ya da mücadelenin farklı metotlarını uygulamaya koyanları ihraç edecektir (aslında, kesin bir talep olmasa bile). Bazı insanlar hoşlanmayabilir ancak bu tam da bu gibi örgütlenmelerin işleyiş biçimidir.

Birisi kendisine dünya üzerindeki sentez örgütlenmelerine üye olan grubun tasarrufunun tanım gereği neden baskı yapılarına ve sosyal konsensüse karşı olası eylemlere katılan diğerlerinden daha dikkatli ve geri olmak zorunda olduğunu sorabilir. Bunun sebebi ne? Cevabı basittir. Daha önce görmüş olduğumuz periyodik kongrede doruğa ulaşan spesifik anarşist sentez örgütlenmesi, kendi temel amacı olarak sayıca artmıştır. Büyümek zorunda olan faal bir güce ihtiyaç duyar. Tamamen sınırsız değil ama hemen hemen sınırsız olan. Tersisi durumda, tek bir referans noktasında senteze giderek, ne çeşitli mücadelelere katılma kapasitesi olacaktır ne de kendi ilkesel görevini yerine getiremeyecektir.

Şimdi, asıl amacı üyelerinin artması olan bir örgüt, dini yayma çalışmasını ve çoğulculuğu garanti altına alacağı araçlar kullanmak zorundadır. Herhangi bir sorunla ilgili net bir pozisyon alamaz, ancak her zaman, daha az sayıda insanı hoşnutsuz eden ve çoğunluk için kabul edilebilir olduğu anlaşılan politik bir yol olarak, orta yolu bulur. Özellikle baskı ve hapisane gibi bazı sorunlarla ilgili doğru pozisyon, çoğu zaman en tehlikelidir ve hiçbir grup, grubun diğer üyeleriyle başta hem fikir olmadan üye oldukları örgütlenmeyi riske atamaz. Ancak bu sadece kongrede olur veya en azından olağanüstü bir toplantıda olur ve bizler biliyoruz ki; böyle durumlarda her zaman en ılımlı fikir hakim gelir, elbette en gelişmiş değil. Öyleyse, kaçınılmaz olarak, sınıf mücadelesinin özüne ulaşan güncel mücadelelerdeki sentez örgütlenmesinin varlığı, bir frene ve kontrole dönüşmektedir, çoğu zaman istemsiz de olsa, bu halen bir kontrol sorunudur.

Anarşist Kütüphane

Alfredo M. Bonanno
Gayriresmi Örgütlenme
1985

21.01.2022 tarihinde şuradan alındı:
karaisyan.blogspot.com
İngilizce Aslı: Informal organisation

tr.anarchistlibraries.net